



**M. Antonii Marsilii Colvmnae, Bononiensis, I. C.
Archiepiscopi Salernitani, De Ecclesiasticorum Reddituum
Origine, & Iure Tractatvs**

Colonna, Marcantonio

Venetijs, 1575

Cap. III. Progrediente demum tempore, vitæ communionem paulatim
labefactari, ac loco pretij hæreditates à Christi fidelibus tradi cœpiße,
diuersas[que] laycorum in viuendo sectas exortas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61495)

tor, infidiatorque noster assiduus, atq; acerrimus humanæ naturæ hostis. Itaq; auream hanc quietem Christi uitæ, morteque partam, moxque etiam sanctissima Apostolorum disciplina aliquandiu retentam ui omni, atq; conatu labefactare sibi in animum induxit.

ARGUMENTVM.

Progrediente demum tempore, uita communionem paulatim labefactari, ac loco pretij hereditates à Christi fidelibus tradi cœpisse, diuersasq; laycorum in uiuendo sectas exortas.

R E R V M S V M M A E.

- 1 *Credientium ardor cœpit tepescere post Apostolorum obitum.*
- 2 *Non eodem iure habebantur omnes, qui ad Christi fidem conuenerant.*
- 3 *Initio à Gentilibus nihil aliud requirebatur, quàm ut ab immolatitijs Idolorum, suffocato & sanguine abstinerent.*
- 4 *Libertas, quæ primùm Gentilibus tantum erat indulta, causam præstitit, ut communis uitæ uinculum laxari cœperit.*
- 5 *Cœperunt loco pretij à Christi fidelibus tradi hereditates, & agri Episcopis, quoue tempore id initium habuerit. nu. 6.*
- 6 *Urbanus I. floruit anno 224.*
- 7 *Nulla lege cogente hereditates & agri Episcopis tradebantur.*
- 8 *Laici in tres sectas diuisi.*
- 9 *Monozentes qui.*
- 10 *Anachoretae qui: eorum uita genus primus instituit Paulus Thebanus nu. 11.*
- 12 *Sarabeytae qui.*
- 13 *Monachorum quorundam impium genus.*

CAPVT TERTIVM.

- 1 **V**ix dum Apostoli inter homines degere de-
 fierant, † cum ecce pristinus ille credentium
 ardor paulatim cœpit tepescere, ac pro com-
 2 muni illa quiete, discordiæ ac contentiones
 Diabolico consilio exortæ sunt. † Cuius rei illa potissi-
 mùm occasio fuit, quod non eodem omnes planè iute ha-
 bebantur, qui ad Christi fidem conuenerant: si quidem
 ab ea multitudine, quæ ex alienigenis, & gentibus diuer-
 3 sis confluebat, ecclesia iam usq; ab Apostolorum tempo-
 ribus, † nihil amplius expetebat, nisi ut ab immolatitijs
 idolorum, & fornicatione, suffocatis & sanguine tempe-
 rarent; Id enim pro stabiliendis fidei fundamentis, ac tol-
 4 lenda Gêtilitatis inueterata consuetudine expedire iudi-
 catum est. † Fecit autem hæc libertas, quæ non omnibus,
 sed Gêtilibus târùm ea, quã diximus, ratione indulta est,
 ut Hierosolymitanæ quoq; Ecclesiæ perfectio contami-
 naretur; si quidem crescente magis in dies indigenarum,
 ac aduenarum numero, eò paulatim res redacta est, ut nō
 tantum in ijs, qui ad fidem Christi recens confluerant,
 uerùm etiam in ijs, qui erant Ecclesiæ Principes, commu-
 nis antea uitæ uinculum laxari cœperit: sic enim secum
 unusquisq; statuebat nihil se magnopere, ac reprehensio-
 ne dignum admittere, si (quod gentibus concessum esse
 uidebat) retentis substantiis, ac facultatibus suis fidem
 Christi, confessionemque sequeretur. Qua de re fusius
 5 Cassianus Chrysofomi Auditor in suis collationibus de
 uita, & origine Coenobit. cap. 5. col. 18. † Quo cir-
 ca, ne latius serperet hoc malum, magisq; in dies ad di-
 scordiam animi incitarentur, hac ratione primùm tanto
 huic periculo occusum est: siquidem communi sacerdo-
 tum, atque adeo etiam fidelium omnium consensu ma-
 gis

gis probatum est, ut loco pretij, quod pro uenditis agris solui consueuerat, hæreditates ipsæ, ac agri, Episcopis traderentur. Quod ipsum ut consultius fore existimarent, maximè etiam Ananiæ, & Zaphiræ exemplo persuasi sunt, cum sic mentiendi in posterum omnis planè occasio demeretur. Huic accedit, quod (ut inquit Urbanus I. in c. scimus. ibi, & maximè, & c. uidentes, 13. q. 1.) cautius erat agris ipsis potiri; Rectèq; summi illi Sacerdotes atq; Leuitæ, & reliqui fideles animaduertent plus utilitatis conferre posse, si hæreditates & agri, qui uendebantur, Ecclesijs, quibus præsidebant Episcopi, traderentur; quòd ex fructibus eorum tam præsentibus, quàm futuris temporibus plura, & elegantiora ministrare possent fidelibus com-

6 munem uitam ducentibus. † Quare anno à Christi natiuitate CCXXIII. agrorum Ecclesiæ tradendorum inualuit consuetudo, quo tempore Urbanus I. D. Siciliae magister, & XVIII. à Petro Põtifex, ad Ecclesiæ sedebat gubernacula. Quod & Onuphrius in ipsius uita adnotauit. Hæc igitur distribuendarum in Ecclesia oblationum

7 ratio deinceps inducta est; † Nec quisquam tamen lege ulla lata ad huiusmodi oblationes cogebatur, cum tantum consuetudini quicquid super ijs fiebat, tribuendum esse Urbanus idem testatus reliquerit in c. uidentes, uer. coeperunt, 12. q. 1. cuius ex uerbis facilè colligere est eorumq; Christi fideles in cõmuni uixisse, quàmuis aliquod (ut paulò ante annotauimus) schisma inter eos iam tũ ori

8 morum dissentione tota hæc mutatio profecta est. † Illud hoc in loco non est prætereundum, quod & ipsum eadem hæc dissidia pepererunt: ijs enim factum est, ut laici, quorum antea eadem plane uiuendi ratio erat, in tres paulatim sectas distincti fuerint. † Nonnulli enim, quibus Apostolicus adhuc feruor inerat, pristinae illius perfectionis me-

9 mores

mores a suis Ciuitatibus discesserunt, ut ab illorum confortio, remouerentur, qui negligentius agebant, ac remissiore quodam (ut ita dicam) uitæ genere utebantur. Itaq; secretiores quasi latebras studiosius quærentes in agris uitam simul degebant; atq; ea, quæ ab Apostolis sceleriori illa ætate in uniuerso Ecclesiæ corpore quasi componendo fuerat instituta, sanctè atq; inuiolabiliter obseruabāt, neque à coniugijs modò abstinebant, sed etiam a parentum atque mundi propè totius consortio remoti erant, id quod uel ipsa uox perspicuum reddit: siquidem non alia ratione, nisi quod solitariam uitam agerēt, Græco uocabulo **10** Monozentes appellati sunt. † Præter hos fuerunt & alij, qui ne hoc quidè contenti, sanctius adhuc quoddam ac longè perfectius uitæ sibi genus instituerunt, quippè qui incam cogitationem adhuc magis intenti nihil in hac hominum imbecilli, ac rerum humanarum uarietate esse tā expetendum, quàm ut terrenis omnibus deuictis cupiditatibus liberius cœlestia contemplari possimus, id sibi in animum induxerunt, ut spreta illa uictoria, quam bene èt inter homines uiuendo comparare potuissent, nobiliore quendam in modum, ac quasi comminus Dæmonibus cōgrederentur, internosq; illos animorū motus, quibus maximè uexantur, qui maximè ab hominū cōmercio planè omni semoti sunt summa consentione in se ipsis cohiberent. Quo circa agrorum ac uillarum solitudine non cōtenti ad ditissimos eremorum recessus penetrarunt, ibiq; per totum uitæ tempus permanserunt beati illius nimirum Ioannis Baptistæ perillustre exemplum sequuti aliorumque item nonnullorum, ut Helix, & Helisæi, de quibus Apostolus, *Circumierunt in melotis, in pellibus caprinis, egentes, angustiati, errantes, & in montibus, & in speluncis, & in cauernis terra.* Fuit hæc Anachoretarū origo, **11** quos a secessu uocatos palam est. † Primusq; hoc sibi ui-

- tæ genus delegisse fertur Paulus Thebanus sub annum Christi CCLVII. qui persecutionis occasione cupidè arrepta, non ut impiè quidam criminati sunt pusillanimitatis uitio, sed desiderio sublimioris profectus, in uastam Aegypti recessit solitudinem, ibiq; orationibus ac diuinæ naturæ contèplationi assiduè intentus ad centesimū
- 12 usque annum foelicissimè uitam perduxit. † Verùm ut primis secundi præstiterunt; ita quosdam fuisse reperio, qui ita uixerunt, ut uel à primorum illorum laude, quos diximus uocari Monozentas, plurimùm abfuerint, atque hos Sarabeytas Aegyptia lingua dictos refert Cassianus col. 18. c. 5. & 6. Aluarus Pelagi. de planctu Eccl. lib. 2. ca. 51. Cùm enim Ananiæ ac Saphiræ, quorum exemplum plerisque aliquãdiu terrori fuerat, paulatim memoria exoleuisset, coepit auaritia uel inter Monachos inualescere.
- 13 † Quo factum est, ut multi solo Monachorum loco ac nomine contenti, id solùm seruarent, ut ab hominum conspectu procul uiuerent: etenim quibus uiuebant in locis, cellas sibi multas, quas uocabant Monasteria, construebant, eòque necessaria omnia studiosè comportantes commodis suis apprimè seruiebant. Ideoque nec senioris ullius regimen patiebantur, sed ut liberè pecunias possent acquirere ac diuitias undecunque non alijs, sed sibi ipsis aceruatim congerere superioris planè cuiuscunque imperium detrectabant. Hæc de Monozentium, Anachoretarum, ac Sarabeytarum sectis hætenus dicta sunt.

A R G V M E N T V M.

Uita communis ratio quo primùm tempore exoluerit, atque Ecclesiasticorum reddituum in quatuor partes diuisio facta fuerit.

R E R V M